

Kr. af Sagfører Hansen mod Pant i Deres to faste Ejendomme à 5 pCt. Rente og desuden 1,000 Kr. i Provision til Sagfører Hansen? Og betingede Sagfører Hansen sig inden Ydelsen af Laanet denne Provision paa 1,000 Kr.?"

Hertil svarede Vidnet: „3,000 Kr. laante jeg saaledes, at jeg fik disse Penge udbetalt imod en Obligation, lydende paa 4,000 Kr. Sagfører Hansen havde nemlig inden Laanet betinget sig en Provision af 1,000 Kr., da han udtalte, at han paa den Tid havde vanskeligt ved at skaffe disse Penge.“

Nu kunde det maaske siges, at man vel havde ført et Vidne, som havde udtalt dette, men det kunde jo dog ikke være absolut fældende for Manden. Eet Vidne er ikke fuldt Bevis. Men Sagfører Hansen af Kolding havde sendt en Række Vidnespørgsmaal til sin Repræsentant i Aalborg, Sagfører Knud Petersen, og denne mødte i Retten og forelagde blandt andet Vidnet et Spørgsmaal, som var affattet i Kolding, formentlig af Sagfører Hansen selv, og som indeholdt den fuldkomne Tilstaaelse. Dette Spørgsmaal lyder nemlig saaledes:

„Forlangte Sagfører Hansen de 1,000 Kr. i Risikopræmie, eller tilbød De ham dem?“

Heri ligger jo Tilstaaelse for, at Sagfører Hansen har faaet de 1,000 Kr.

Og Vidnet svarer: „Jeg har nok sagt til Hansen, at selv om Laanet vilde koste en Del at faa ordnet, fandt jeg det nødvendigt at faa Pengene, saa jeg nok vilde gaa ind paa en Ekstraudgift for Laanets Ordning. Noget bestemt Beløb mindes jeg imidlertid ikke at have tilbudt.“

Det Blad, af hvilket jeg oplæser dette, er „Aalborg Stiftstidende“ for Mandagen den 4. Februar 1907, som bringer hele Vidneførselen med Spørgsmaal og Svar, saa vidt jeg kan se fuldkommen in extenso, under Overskriften:

Kolding-Hansen giver Gæsterolle i Aalborg. Hans Princip er: Forretning er Forretning. 30 pCt. Fortjeneste om Aaret.

Og efter at have offentliggjort hele Vidneførselen skriver „Aalborg Stiftstidende“: „Dermed var Forhøret endt og Hr. Claussen . . .

Formanden: Det er ikke nødvendigt at læse op af „Aalborg Stiftstidende“.

Zahle: Jeg vil meget bede den højtærede Formand, om jeg maa læse blot 5 Linier.

Formanden: Jeg synes ikke, det er værd at læse mere op denne Gang.

Zahle: Det bliver altsaa nægtet mig at læse de 5 Linier. Der staar i disse 5 Linier blot det, at det altsaa er sikkert, at den kongevalgte Landstingsmand har udlaant 3000 Kr. mod Pant i fast Ejendom til en Rente af 5 pCt. og mod en Provision af 1000 Kr. Dette stod i „Aalborg Stiftstidende“ den 4. Februar 1907. Og ikke alene „Aalborg Stiftstidende“ bragte dette in extenso, men ogsaa „Socialdemokraten“ for Nordjylland, som udgaar i Aalborg, bragte den 4. Februar et fuldstændigt Referat af hele Vidneførselen. Dette kan vanskeligt den højtærede Justitsminister eller overhovedet nogen af Ministrene have været ubekendt med. I alt Fald den højtærede Finansminister, der selv udgiver et Blad i Aalborg, kan dog ikke have været uvidende om, hvad der stod i disse to store udbredte aalborgske Blade.

Men hvad blev Følgen af, ikke at Naalemager Hansen havde ført Klage — det havde haft mindre at betyde —, men at det gennem hans Vidnesbyrd og gennem det Spørgsmaal, Sagfører J. L. Hansen havde stillet, og som indeholdt egen Tilstaaelse, var dokumenteret, at Sagfører Hansen havde taget 1,000 Kr. for at udlaane 3,000 Kr.? Man skulde tro, at saa maatte da den Mand være falden fuldstændig. Ikke desto mindre blev han ved at gaa herinde paa Rigsdagen og blev formentlig ved med at være et anset Medlem af Regeringspartiet. I alt Fald udpegede Regeringspartiet ved Rigsdagssamlings Slutning denne Mand til at være Medlem af den islandske Kommission. Jeg har nok set et Sted, at den højtærede Konseilspræsident har udtalt, at det var noget, som var ham og hans Parti, i alt Fald ham, ganske uvedkommende, for det var Landstinget, som havde valgt Sagfører Hansen dertil. Dette er mildest talt kun Sandhed med Modifikation. Thi ethvert Medlem af Rigsdagen ved, at det var de forskellige Partier, der udpegede Medlemmerne af den islandske Kommission, og ved altsaa ogsaa, at det er Regeringspartiet, som har udpeget Sagfører Hansen til at være Medlem af den islandske Kommission. Men 6 Maaneder efter at Sagfører Hansens Forretningsprincipper ere afslørede ved denne Vidneførsel i Aalborg, lader den højtærede Konseilspræsident Hans Majestæt Kongen sætte sit Navn under et Reskript oppe paa Island, i hvilket Sag-